

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3550/2018
07.08.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца Привредног друштва „ФЛОРА ХЕМ“ д.о.о. из Ивањице, чији је пуномоћник Велисав Мићић, адвокат из ..., против тужене Општине Пожега, коју заступа Општински јавни правобранилац, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 386/18 од 23.01.2018. године, у седници од 07.08.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 386/18 од 23.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П 896/14 од 23.03.2015. године ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да тужилац има искључиво право коришћења дела катастарске парцеле .../... КО ... са мерама и границама наведеним изреком, као и целих кп .../... и .../..., све у КО ..., што је тужена дужна признати и дозволити тужиочев упис у јавним књигама као искључивог корисника тог земљишта. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 363.550,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 386/18 од 23.01.2018. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за утврђење његовог искључивог права коришћења наведених непокретности, осим у делу става првог тачка један првостепене пресуде којим је утврђено да тужилац има искључиво право коришћења физичког дела кп .../... КО ... под објектом ... у површини 3,14 ари. Одлучено је да тужилац сам сноси трошкове поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је доставила одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник

РС“, број 72/11... 87/18) који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни битна повреда одредаба поступка из члана 374. став 1. ЗПП пред другостепеним судом, на коју се ревизијом неосновано указује.

Према утврђеном чињеничном стању, првобитним премером формирана је кп ... КО ... са површином од 8,84 ара, на којој је постојала приватна зграда која је национализована 1959. године, а 1958. године је извршена национализација земљишта. Решењем надлежног органа од 1971. године експроприсани су објекти на овој парцели ради изградње робне куће, а на корисника експропријације је пренет део парцеле површине 6,97 ари. Од преосталог дела парцеле, тужена општина је располагала са 1,14 ари, а преостало јој је 0,73 ара. Према споразуму из 1992. године предузеће „Инекс будућност“, као власник робне куће, зграду са земљиштем површине 6,97 ари пренело је „Инвест банци“, којој је издато одобрење за изградњу објекта на тој парцели. Решењем о наслеђивању од 02.08.2002. године за наследника на делу кп ... КО ... површине 1,97 ари оглашена је Република Србија, а корисник тужена општина. Упис права коришћења по овом оставинском решењу извршен је 04.09.2002. године. По захтеву „Инвест банке“ израђен је катастар непокретности код службе за катастар, у ком поступку су формиране парцеле .../..., .../... и .../... у КО ..., а за кориснике су одређени тужена општина и „Инвест банка“ у стечају, са правом заједничког удела. Уговором од 10.12.2009. године тужилац је у поступку јавне продаје у стечају над „Инвест банком“ купио пословну зграду, ком приликом су пренете и кп .../..., .../... и .../..., од чега је део кп .../... површине 3,14 ари испод објекта.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепеном пресудом је у целини усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено његово право коришћења физичког дела кп .../... КО ... под објектом 2 површине 3,14 ари, физичког дела исте катастарске парцеле површине 1,74 ара и испред истог објекта, као и право коришћења целих кп .../... и .../... КО

По оцени Врховног касационог суда, у побијаној другостепеној пресуди правилно је примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди његово право коришћења на спорним парцелама, осим у делу којим је утврђено његово право коришћења физичког дела кп .../... КО ... под објетком ... у површини од 3,14 ари, што представља пословни простор у ... у улици ... бр.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да су тужилац и тужена код Службе за катастар непокретности Пожега уписани као носиоци права сукоришћења на кп .../..., .../... и .../... КО ..., са правом заједничких удела на непокретности од 2010. године када је брисан правни претходник тужиоца „Инвест банка“ и уписано право коришћења тужиоца по основу Уговора о купопродаји од 12.03.2010. године. С обзиром да је оставинским решењем Општина Пожега оглашена за наследника на делу кп ...површине 0,01.97 ха, то је правилан закључак другостепеног суда да нема законских услова за утврђење тужичевог права коришћења на земљишту које се не налази под објектом бр. ... у својини тужиоца, јер би се на тај начин вршила физичка

деоба катастарских парцела на којима су парничне странке уписане као сукорисници, а на којима постоји и објекат означен као бр. 1 на коме се код Службе за катастар непокретности као носилац права коришћења води „Алфа банка“, који правни субјекат није обухваћен тужбом у овој парници. Из изнетог произилази да тужилац не може постати искључиви корисник целих кп .../..., .../... и .../... у КО ..., такође имајући у виду и да је тужена изградила улицу и паркинг на кп .../... и .../..., као и тротоар на делу кп .../..., чиме је у јавном интересу извршио фактичку експропријацију ових непокретности. С обзиром на наведено, у побијаном преиначујућем делу другостепене пресуде правилно је примењено материјално право, тада важећи чл. 3 и 83. Закона о планирању и изградњи.

Супротно ревизијским наводима, „Алфа банка“ је морала бити обухваћена тужбом у овој парници, из разлога што је уписана као корисник спорне парцеле и на делу кп .../... има објекат који се води на бр. Без утицаја је ревизијски навод да тужилац није учествовао у оставинском поступку, те да материјално-правна правноснажност оставинског решења од 02.08.2002. године нема дејства на њега, јер је тужена по том решењу уписана као сукорисник непокретности, док је тужилац стекао право коришћења на земљишту 2010. године када је купио објекат, и када је већ био извршен упис Општине Пожега као корисника непокретности, са чиме је тужилац био упознат приликом куповине објекта. Тужиоцу је нижестепеним пресудама признато право коришћења физичког дела кп .../... КО ... површине 3,14 ари, која површина се налази под објектом бр. ... у власништву тужиоца, па је неоснован ревизијски навод да целокупна површина спорних катастарских парцела представља земљиште које припада његовом објекту и неопходно је за његову редовну употребу.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић